

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/1225/2015
Identifikačné číslo spisu:	4314203772
Dátum vydania rozhodnutia:	30.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Petříková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:4314203772.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu Lawyer Partners a.s., so sídlom v Bratislave, Prievozská č. 37, proti žalovanej S., bývajúcej v B., o zaplatenie 12,95 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 10 Ro 210/2014, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 29. mája 2015 sp. zn. 5 Co 327/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Levice uznesením zo 16. septembra 2014 č.k. 10 Ro 210/2014-11 konanie zastavil a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania. Konanie zastavil z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku za návrh na začatie konania [§ 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“)] po zistení, že výzvu na zaplatenie súdneho poplatku prevzal žalobca 29. mája 2014 a súdny poplatok 16,50 € v určenej lehote 10 dní od doručenia výzvy nezaplatil napriek poučeniu o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku. O trovách rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Nitre uznesením z 29. mája 2015 sp. zn. 5 Co 327/2015 napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.). Uviedol, že žalobca vedome zavádzal, keď v odvolaní uviedol, že Ústavný súd SR v náleze sp. zn. II. ÚS 138/07 prikázal Okresnému súde Levice konať vo veci, pretože v konaní vedenom pod touto sp. zn. ústavný súd sťažnosť žalobcu ako oneskorenú odmietol. Preto, aby bolo možné vychádzať z toho, že konanie začalo už v roku 2006, bol žalobca povinný preukázať, že návrh na č.l. 1 spisu je totožný s návrhom doručeným súdu v roku 2006. Žalobca ale totožnosť týchto návrhov nepreukázal. Ako dôkaz predložil okrem iného aj DVD nosiče z roku 2006 na ktorých mali byť podané pôvodné žaloby. Tieto však e-Podanie v preskúmvanej veci neobsahovali. Taktiež poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v obdobných veciach, ktoré svedčia jeho právnomu názoru. Konštatoval, že súd prvého stupňa postupoval správne, keď vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku za podanie návrhu. Vzhľadom na to, že žalobca

nerespektoval výzvu prvostupňového súdu na zaplatenie súdneho poplatku, boli splnené podmienky na zastavenie konania.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie s tým, že mu v konaní bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Namietal, že podanie, za ktoré súd prvého stupňa vyrubil poplatok, nie je žiadnym novým návrhom na začatie konania, ale ide len o písomné vyhotovenie tých podaní urobených v elektronickej podobe na DVD nosiči v roku 2006, o ktorých Európsky súd pre ľudské práva rozhodol rozsudkom, tak že Okresný súd Levice porušil právo žalobcu na spravodlivé súdne konanie a ktoré nález ústavného súdu prikázal rešpektovať a priznať im právne účinky návrhu na začatie konania. V danom prípade bolo potrebné vychádzať z toho, že návrh na začatie konania bol podaný už v roku 2006, preto súdny poplatok za návrh na začatie konania už nebolo možné vyrubiť. Ak napriek tomu bolo konanie zastavené z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku, má postup súdu za následok odňatie možnosti žalobcovi pred súdom konať. Táto procesná vada zakladá prípustnosť a aj dôvodnosť dovolania. So zreteľom na to žalobca žiadal napadnuté uznesenie a tiež ním potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2 Cdo 430/2013, 2 Cdo 5/2014, 2 Cdo 15/2014, 2 Cdo 19/2014, 2 Cdo 105/2014, 1 Cdo 294/2013, 3 Cdo 355/2013, 3 Cdo 445/2013, 4 Cdo 5/2014, 4 Cdo 79/2014, 5 Cdo 79/2014, 5 Cdo 434/2013, 6 Cdo 38/2014, 7 Cdo 46/2014, 8 Cdo 98/2014, 8 Cdo 78/2014, 8 Cdo 73/2015, 8 Cdo 447/2014, 8 Cdo 377/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a v zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. na ne poukazuje. Treba dodať, že aj keby EŠLP svojím rozsudkom prikázal Okresnému súdu Levice znovu konať vo veciach podaných elektronicke na DVD nosičoch v roku 2006, rovnako najprv treba v zmysle odôvodnenia v uvedených veciach, preukázať totožnosť týchto návrhov s tými, ktoré boli podané v roku 2013.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej dovolateľom, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 O.s.p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 239 O.s.p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.